

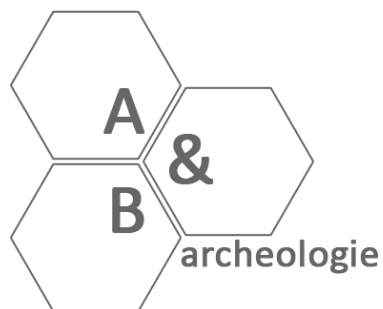
2023.127

Nota Izegem Eikenstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Gwendy WYNS

19-9-2023

1. Samenvatting

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden aan de Eikenstraat in Izegem, waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd diende te worden in een uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van het proefsleuvenonderzoek beschreven.

Het proefsleuvenonderzoek vond plaats op een site met een matig complexe verticale stratigrafie. Het sleuvenplan zoals opgenomen in de bureaustudie voorzag in de aanleg van 3 parallelle NO-ZW georiënteerde sleuven. Dit plan werd volledig gevolgd. Er werden enkele kijkvensters aangelegd om de aan- of afwezigheid van sporen te controleren en om een ruimer beeld rond de houtskoolmeiler te krijgen. De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Na afronding van het onderzoek werden de sleuven opnieuw gedicht.

De advieszone voor verder onderzoek was ca. 6631m² groot. Hiervan werd ca. 830m² (12,5%) onderzocht door middel van proefsleuven en kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee behaald. Het onderzoek kon bovendien een goed licht werpen op het hoge archeologisch potentieel van de site.

In de omgeving van het plangebied zijn reeds enkele archeologische sites gekend. Zo vond reeds archeologisch onderzoek plaats op het terrein dat in het oosten en zuiden aansluit bij het plangebied. Hierbij werden enkele greppels uit de metaaltijden of Romeinse periode, een mogelijk brandrestengraf en een mogelijke kolenbranderskuil uit de metaaltijden of Romeinse periode, enkele kuilen met onbepaalde datering en verschillende postmiddeleeuwse grachten aangesneden. Bij dit proefsleuvenonderzoek werden lichte zandleembodems met Ap-overgangshorizont/B-C horizontensequentie geattesteerd. Er werden geen afdoende indicaties voor een gunstige bewaring van een steentijdsite gedocumenteerd. Het archeologisch vlak werd aangetroffen bij het verdiepen in de B-horizont en bevond zich in de top van de C-horizont, op een diepte vanaf ca. 50cm onder het huidige maaiveldniveau. Verder zijn in de ruimere omgeving verschillende archeologische waarden gekend. Deze wijzen op menselijke aanwezigheid in de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen.

Op basis van de landschappelijke en bodemkundige gesteldheid van het plangebied en op basis van de resultaten van het onderzoek meteen ten oosten en ten zuiden van het terrein kan een zeer lage archeologische verwachting worden opgesteld voor het plangebied betreffende in situ bewaarde steentijd artefactensites. Wel geldt op basis van de gekende archeologische waarden een hoge verwachting voor sites met grondsporen. Deze zouden gezien het eeuwenlange gebruik van het terrein

¹ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/24285>

als onbebouwde landbouwgrond bovendien een gunstige bewaring kunnen kennen. Sites met grondsporen kunnen verwacht worden in de top van de C-horizont, op een diepte vanaf ca. 50cm onder het maaiveldniveau.

Het proefsleuvenonderzoek sluit zowel qua bodemkundige als archeologische resultaten aan op de reeds uitgevoerde onderzoeken. Er werd een goed bewaarde bodem waargenomen waarbij het archeologische vlak zich op ca. 50cm onder het huidige maaiveldniveau situeert, in de top van de C-horizont. Er werd slechts één archeologisch spoor aangetroffen, meer bepaald een houtskoolmeiler. Tijdens die vooronderzoeken in 2013² werden eveneens enkele houtskoolmeilers teruggevonden, waarbij één een fragment handgevormd aardewerk bevatte en mogelijk dus Romeins van oorsprong is. De algemene conclusie, die ook hier kan doorgetrokken worden, is dat het bosbestand in de Romeinse en middeleeuwse periode nog aanzienlijk moet geweest zijn in deze regio. Houtskoolmeilers worden immers steeds geassocieerd met bosrijke gebieden waar de basisgrondstof hout voorradig is. Bewoning of andere activiteiten (funerair, erfindelingen, ...) werden niet vastgesteld.

Er dient **geen verder onderzoek** meer te gebeuren. De kenniswinst werd bereikt tijdens het vooronderzoek, dat duidelijk aansluit op de reeds gekende gegevens uit de nabije omgeving. Een verder onderzoek zou geen zinvolle kennis meer opleveren en wordt om die reden niet geadviseerd.

² Wuyts, Reniere 2013